

III.

Dr. LIPPAY GÁSPÁR

**AZ ELMÉLETI S GYAKORLATI SZEMÉSZET NY. R. TANÁRA ÉS
AZ ORVOS-SEBÉSZTUDOMÁNYI KAR ÚJ DÉKÁNJÁNAK**

A HIVATALÁBA LÉPŐ NAGYSÁGOS RECTORHOZ

INTÉZETT

ÜDVÖZLŐ BESZÉDE.

DATE

ÜDVÖZLŐ BESZÉD.

Nagyságos egyetemi rector ur!

Az egyetemnek főfeladata lévén a tudományt önmagáért mivelní s terjesztetni, — ennek tökéletesen megfelelni ez csak akkor leendő képes, ha működésében ő is úgy, mint az ész, melynek szülöttével foglalkozik, — függetlenül, szabadon mozoghat.

Lényegéhez tartozik tehát az egyetemnek az önkormányzati önállás, — melynél fogva ügyeit közvetlenül maga intézi el, szabadon választott tisztviselői, minden más jelentékenyebb jutalom nélkül, mint melyet a bizalomban nyilvánuló kitüntetés, a kötelesség hű teljesítésének öntudata nyújt; viszik ügykezelésük súlyos terheit.

A midőn az egyetem ezt teszi, akkor ő ezt a tárgy fontosságához képest ünnepéllyel viszi véghez.

Testületünk szabályai szerint, az idei évben az orvosi kart érte a sor, hogy kebeléből választassék az egyetem rectora, s midőn ezen választás Rupp Nep. János, k. tanácsos, s orvosi rendőr s törvényszéki orvostan tanárában nyilvánult; — nekem jutott mint karbelinek az alkalom, őt rectori székébe beiktatni.

Nagy azon feladat, mely azon férfit elébe tűzett, kinek kezébe az egyetem igazgatósága adatott, kivált ezen válságos időben, a midőn hazánk új átalakulásakor ügyeink czélszerű elrendezése, — egyetemünknel a rég óhajtott, de még hiányzó reformok életbe való léptetése kilátásba van; de ép ezen nagy feladat tudásában kell e választás eredményének is rejleni, s midőn a közbizalom Nagyságod személyében nyilvánult, — ennek kifejezést adni, a szerénység korlátai közt, az én kötelességem.

Még az egyetemhez nem tartózkodván, már is az akkori orvosi kar kitűnő tudományos tehetségét felismervén, őt az egyetemnek, melyet most diszesít, megnyerni törekedett, őtet választván testületének organumául — s meggyőződött, hogy ritka tudományos szelleme, a tettnek pontosságával is van személyében párosulva. — S most már csak az időtől függött, hogy rég táplált reményét teljesülve lássa.

Tanári pályáján, melyen már 25 éven túl működik, tüntette ki leginkább tudományos műveltségét, s azon jellemét, hogy a tudományt hallgatóiban mily módon lehetséges leginkább érvényesíteni, tanusítja ezt számos háladatos tanítványi, mindanyiak szeretete s tisztelete, tanusítja ezt testületének közelismerése is, vagy a közelismerésnek nem legfőbb bizonyítéka e az? a midőn őt testületének közös akaratja, kitűnő tudományossága s tanusított ritka jellemé végett, hogy az érdem jutalmaztassék Ő Felségének felajánlani elhatározta? — S a jó király az érdemest jutalmazni legkegyelmesebben nem is késlett.

A tudomány iránt viseltető nemes jelleme tette azt, hogy az egyetemi pályán, a munka utáni kinyugvásra rendelt szünidőt, ő a mivelt Europa egyetemeinek látogatására s a tudomány kiaknazására fordította.

Hogy a bizalom egy tudományos testületnél, ha az szabadon nyilatkozhatik erényen alapszik, ennek tanui voltunk mi társai; mert mihelyt az önkormányzati jog körünkbe vissza tért, a bizalom az elsők közül érte őt kari dekánnak 2 éven át való megválasztásában; tudja az egyetemi tanács, mely pontossággal kezeltettek akkor a karnak dolgai; de legjobban tudjuk mi, annak tagjai, hogy mily ritka ügyességgel párosult szorgalommal, s valódi collegialis eljárással kezelte őt. — S most a midőn ez összes egyetem őt rectorának megválasztotta, csak közmegyőződésévé vált erényének volt ez következménye.

Eddig tanusított buzgalma kezességet nyújt, miszerint a rectori méltóság sok nemű követelményeinek egész erejéből megfelelni, nemes hivatásának, szent kötelességének tartandja.

Mivel a tudomány embere, ismervén annak élő elemét, különböző rendszerek hatását, ismervén a külföldnek intézményeit, tapasztalatait, testületének meggyőződését, csak a tudományos haladás tiszta érdekét fogja irányadóul tekinteni, — s tudván, hogy minden intézmények virágzása tagjai egyetértő közre működésétől függ, a collegialis érület fentartását, szilárdítását fő gondjai közzé fogja számítani. Az ifjúság 25 éven túl kedvelt tanára, annak irányában, azon szelíd komolysággal, szilárd következetességgel

járand el, mely legbiztossabb záloga az ohajtott sikernek, de egyszersmind kutforrása a bizalmi tiszteletnek, melynek minden jóra hajlandó ifjaink oly számos s örvendetes bizoonyítékát adták.

Ezek nagyságos rector reményeink, ezek jövőnk iránti vágyaink! foglalja el nagyságod az elnöki széket, melyet dicső eldődei oly fényesen töltöttek be.

Mi az egyetem tanács tagjai, vátasztóink bizalmának megfelelően, kötelességünknek tartandjuk, nagyságodnak egyetemünk javára czélzó szándékait gyámolítani tanácsunkkal, s kötelességünk pontos teljesítése által ezt könnyebbé tenni.

Az ég áldása kövesse nagyságod minden lépteit, annak áldása szálljon az egyetem minden tanító s tanuló tagjaira.